ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

L'OPINIÓ

El que més interessa al país és la vigència immediata de la Constitució republicana.

Any IV N. 155 Barcelona, dimecres 2 de desembre de 1931

REDACCIO I ADMINISTRACIO: Plaça de la Universitat, 6, entresol — Telèfon 24847

IMPREMTA: Entença, 40. --- Telèfon 34494

LES CORTS CONSTITUENTS

La dotació del President de la República serà d'un milió de pessetes: les despeses de representació pujaran a 250.000 pessetes, i la consignació per viatges oficials a 250.000 pessetes més; per al sosteniment de la Casa presidencial es consignara 720.000 pessetes

UN PUBLIC DE SENYORES

Madrid, 1. — S'obre la sessió a les 4.40.

Presideix Besteiro. Al banc blau no hi ha cap ministre.

Als escons sols hi ha el senyor Barriobero.

L'anuncia que en aquesta sessió va a tractar-se del vot femení, ha atret gran concurrència de senyores que omplenen materialment les tribunes.

Successivament van entrant diputats i els senyor Azaña ocupa la capçalera del banc blau.

Després de llegida l'acta de la sessió anterior,

ANTONI JAEN demana la paraula per fer un prec a la Comissió de Responsabilitats.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA li diu que no encaixa, ara, cap pregunta.

Quan s'aprovi la Constitució — afegeix—, les primeres hores de la sessió es dedicaran a precs i preguntes.

L'ANIVERSARI DE L'ASSASSINAT DE FRANCESC LAIRET

GOMARIZ demana que consti en acta el sentiment de la Cambra, amb motiu de l'aniversari de l'assassinat de Lairet.

Així s'acorda.

LA CASA DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

AZAÑA llegeix un projecte sobre la forma en què es constituirà la casa del President de la República.

La part dispositiva d'aquest projecte, diu així:

Artículo primero: La casa oficial del Presidente de la República se organizará con una Secretaría general a la cual estarán adscritos todos los servicios de carácter general dependientes de la residencia y de un cuarto militar.

Artículo segundo: El cargo de Presidente de la Secretaría de la Presidencia de la República, tendrá categoría de jefe superior de administración.

Un decreto fijará los servicios encomendados a la Secretaría y la plantilla de funcionarios adscritos a la misma.

Artículo tercero: El cuarto militar estará compuesto de un general de división, jefe; un contralmirante, segundo jefe; dos ayudantes personales del señor Presidente de la República y los oficiales agregados a estos servicios.

Artículo cuarto: Adscrito a la Presidencia de la República habrá un ministro plenipotenciario introductor de embajadores.

Artículo quinto: Los nombramientos de personal civil y militar de la casa del Presidente de la República, se harán por el Gobierno.

Artículo sexto: Los funcionarios del Estado que pasen a prestar servicio en la Secretaría del Presidente de la República, quedarán excedentes forzosos en sus respectivos cuerpos y escalafones; participarán, con cargo al presupuesto de la misma Presidencia, el sueldo o gratificaciones que se determinen.

Artículo séptimo: La sección primera de las obligaciones generales del Estado, del presupuesto general de gastos, se denominará "Presidencia de la República".

El capítulo único de esta sección comprenderá los siguientes artículos:

Primero. Dotación del Presidente de la República, 1.000.000 de pesetas.

Segundo. Gastos de representación, 250.000 pesetas.

Tercero. Personal y material de la Casa Presidencial, 750.000 pesetas.

Cuarto. Viajes oficiales del Presidente de la República, 250.000 pesetas.

Madrid, diciembre de 1931. — **Manuel Azaña.**

El projecte és escoltat amb molta atenció per tots els diputats.

Entra el senyor Sánchez Guerra, que s'asseu al costat del senyor Alcalà Zamora.

EL COS DE SOTS-OFICIALS DE L'EXERCIT

Es llegeix un dictamen creant el cos de sots-oficials de l'Exèrcit.

A petició de diversos diputats queda el dictamen damunt la taula.

El CAP DEL GOVERN diu que aquest jutja el projecte d'urgent aprovació.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA diu que desseguida que s'aprovi el text Constitucional, començarà a discutir-se el dictamen.

S'aproven definitivament diversos dictamens.

MANIFESTACIONS DEL MINISTRE DE COMUNICACIONS

Les lleis complementàries. L'elecció presidencial. El Sindicat de Telègrafs

Madrid, 1. — El ministre de Comunicacions digué que l'afer de les lleis complementàries és una qüestió de la qual ja parlà ahir extensament per telèfon amb el senyor Lerroux, arribant-se a un acord i per tant, avui, el Consell no ha comunicat amb el ministre d'Estat.

El Consell ha acordat que el Govern que succeirà a aquest, sigui el que designi les lleis complementàries, puix que això era el raonable i el contrari hauria estat una coacció al President de la República.

Sobre la solució de la futura crisi, es mostrà reservat.

L'elecció de President de la República, es farà el dia 12.

Afegí que el senyor Lerroux no estarà de retorn fins passat el proper divendres, en què celebrarà sessió pública la S. de N.

El ministre de Comunicacions ha afirmat aquesta tarda el reconeixement del Sindicat Nacional de Telègrafs, l'expedient del qual havia ja estat informat pel ministre de la Governació.

Segueix a la pàgina 4

L'ELECCIÓ PRESIDENCIAL

S'efectuarà el dia 12, i el 15 serà proclamat l'elegit.-El senyor Alcalà Zamora no tindrà oposició

Madrid, 1. — Hom diu que el dia 12 tindrà efecte a la Cambra l'elecció de President de la República, dedicant-se tota la sessió de la tarda exclusivament a això.

L'elecció es farà per paperetes i votació secreta, precedint unes paraules de Besteiro, explicant la seva significació.

Es dóna com a segur que totes les minories prendran part en la votació, i hom pretén que el resultat sigui unànime, per a la qual cosa es gestionarà que aquells diputats que han demostrat alguna oposició a la candidatura oficial, s'uneixen a aquest sentir.

Encara s'ignora el que acordarà la minoria basco-navarresa, agrària i diputats independents.

L'elecció serà de conformitat amb les normes que acordin les Constituents a proposta del Govern.

El senyor Besteiro, després de donar compte del resultat, proclamarà el President de la República.

Segurament a continuació el senyor Azaña i els caps de minoria pronunciaran discursos per a explicar els respectius vots.

A la sessió següent es llegirà l'acta de votació i es ratificarà. La Mesa de les Corts, sota la presidència de Besteiro, es traslladarà amb tota solemnitat al domicili del President de la República per a notificar-li oficialment l'acord de la Cambra i rebre'n l'acceptació.

En els següents dies s'ultimaran els detalls de la proclamació del President, a la qual vol donar-se-li extraordinària solemnitat.

Es farà el dia 15 del corrent a les Corts, davant les quals prometrà la República i la nova Constitució. El President electe es dirigirà en cotxe al Congrés, seguit de l'escorta militar, i als carrers formaran les tropes. Desfilaran davant el President de la República una representació de la Cambra i una altra del Cos diplomàtic.

Verificada la prometença, el cap d'Estat prendrà possessió de l'alta magistratura, llegint un missatge, al qual respondrà Azaña. Segurament aleshores declinarà els Poders i el cap d'Estat tornarà al seu domicili. Segurament es resoldrà la crisi ratificant-se el Poder al mateix Govern actual, fonamentant-se en què fins al moment ha tingut l'assistència de la Cambra. Si el senyor Azaña resignés els poders, aleshores s'iniciarien les consultes, cridant-se els caps dels partits. Independentment d'aquesta primera actuació del President, sembla que el primer acte oficial que realitzi serà refrendar l'indult general que acordin les Constituents.

A honor del nou President es preparen diversos actes i festes.

ELS SOCIALISTES, DECIDIDAMENT, VOTARAN EL SENYOR ALCALA ZAMORA

Madrid, 1. — A les cinc i vint ha acabat la reunió de la minoria socialista, la qual s'ha reunit a dos quarts de quatre.

A la sortida s'ha facilitat una referència que diu que s'ha discutit àmpliament la candidatura de President de la República.

Primerament s'ha plantejat la candidatura socialista, la qual s'ha rebutjat per gran majoria de vots.

S'ha aprovat per gran majoria la candidatura de don Niceto Alcalà Zamora.

Amb respecte a les lleis complementàries, els tres ministre socialistes han donat explicacions sobre el que s'ha tractat en el Consell, i atenent-se a la realitat, s'han donat per bones aquestes explicacions, perquè no pugui interpretar-se l'actitud del partit socialista com a coaccionadora de la llibertat d'acció del futur President"

AZAÑA I ALCALA ZAMORA CANVIEN IMPRESSIONS

Madrid, 1. — Després d'una detinguda conferència en la qual el senyor Azaña i el senyor Alcalà Zamora estigueren present, els periodistes varen preguntar al cap del Govern, el qual els contestà que havia explicat al senyor Alcalà Zamora el projecte relatiu a la casa presidencial.

—Parlàrem — afegí — dels detalls de la cerimònia de la presa de posessió, promesa, etc.

Aquests actes es celebraran a la primera desena de desembre.

Totseguit el Govern declinarà els poders.

Un periodista interrogà:

—Què em diu vostè sobre la ratificació de poders?

El senyor Azaña replicà:

—Preguntes capcioses, no. Es farà el que decideixi el President.

Una comissió de la Cambra anirà a recollir al seu domicili el President per tal que aquest es presenti davant les Corts, a fi de prometre el càrrec.

LA REPUBLICA VA FENT EL SEU FET

La Constitució de la República és enllestida, i dintre d'aquest mes que hem començat, el país es donarà el seu President. Mentrestant, les Corts es disposen a l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, tant com a l'elaboració de les lleis complementàries indispensables per tal que el text constitucional no resti lletra morta. Mentrestant, encara, seran confeccionats els pressupostos generals de l'Estat, dintre dels quals hi han de quedar ben fixades les directrius esquerranes, i per tant, liberals, que mogueren el poble a fer la revolució exemplar del 14 d'abril i a enderrocar la Monarquia que tenia formades, a benefici de determinades oligarquies, les llibertats ciutadanes.

I tot això ha estat a despit dels derrotistes, i per damunt de tota la campanya a què conjuntament, per tal de tractar d'entorpir la marxa de la revolució triomfant, s'han lliurat durant tot aquest temps les extremes dretes i les extremes esquerres, que naturalment volen en la República democràtica llur enemic comú; les extremes dretes, perquè saben que la República no consentirà cap aldarull romàntic amb tendència restauradora, ni el més petit intent d'assaltar el Poder per a implartar-hi una dictadura republicana que tornés a envilir el país; les extremes esquerres perquè saben que la mateixa República no consentirà que coaccionant la voluntat de les classes més propenses a l'avalot per la incultura en què la Monarquia va procurar tenir-les, s'intenti durles per camins de violència de cara a implantar solucions anàrquiques que no podrien descansar damunt cap justícia social, encara que fos invocada, perquè solament serien producte de la desesperació. . . .

Han estat set mesos i mig de sentir bescantar els homes de Govern, des de tots els sectors que la revolució del 14 d'abril escombrà del Poder, i des dels quals el 14 d'abril es pensaven que la revolució s'havia fet per a ells. I els homes de Govern, mentrestant, fidels a llur compromís, esclaus de llur deure, han prescindit de tot el que d'ells la mala bava feia dir, i han anat fent, persistentment, incansablement, serenament, llur tasca.

Mai no es devia haver dit tant d'uns homes de Govern, d'uns diputats, d'unes Constituents, dels regidors que actuen en funció administrativa als Ajuntaments de les grans capitals, que eren ineptes, inexperimentats, incapaços, ignorants i indocumentats, com s'ha vingut dient fins ara. Mai com ara, però, no s'havia pogut presentar un balanç més nodrit d'obra positiva i real de cara a aixecar el país de l'embrutiment a què havia estat dut.

La simultaneïtat dels atacs als homes de govern, és garantia de què han fet tasca bona. Si no haguéssin treballat en pro de la República, què vol dir sovint els interessos dels que amb la República han vist acabar-se llur domini, no serien pas atacats. Si haguéssin estat elogiats, seria encara més sospitós perquè voldria dir que llur tasca es ressentia de feblesa davant dels que havien estat els més addictes a la Monarquia. Si la massa neutra, en general inculta, els hagués comblat d'afalacs, seria una demostració de llur incapacitat, perquè la massa neutra només acostuma enamorar-se dels imbècils. El cas dels set anys de dictadura, amb la gent que anava a desfilar en les revistes que s'organitzava el dictador, i els que no tenien prou boca per alabar els generalets i lacais que li feien la cort, n'és una prova.

Però per damunt de totes les cèdules d'incapacitació que han anat expedint els diaris d'una pila de tendències, àdhuc alguns que intenten fer-se passar per enamorats de la República, hi ha l'obra positiva realitzada per un Govern, i per unes Corts, i per uns Ajuntaments, que conscients de llur responsabilitat, no han transigit ni amb la demagògia blanca ni amb la demagògia vermella i s'han mantingut fidels als principis democràtics que feren que el poble es llancés al carrer el 14 d'abril a la conquesta de les seves llibertats.

Serà en va que aquests periòdics continuïn en el camí per on van. Fa set mesos i mig que estan espeternegant perquè estan massa convençuts que el poble, en recobrar l'exercici de la seva lliure voluntat, no tornarà a permetre que amb el règim republicà tornin a governar com governaren abans. En llur espeternegar, difamen els homes públics de la República, per tal de crear-los un ambient desfavorable. Es inútil. El país no els seguirà. Hi ha pocs periòdics que responguin concretament a un sentiment collectiu. En general són fulles d'expressió de determinats criteris malaltissos, al servei de despitats o de gent que ha vist lesionats els seus interessos. Els lectors llurs són els primers d'adonar-se, per la manca de noblesa amb què les campanyes són dutes, de com responen a fins baixos i mesquins.

La República anirà fent el seu fet, per damunt dels derrotistes, dels bescantadors, dels amargats i dels que perden el temps conspirant i fan córrer que hi haurà sorell, tant si somien amb un Joan III com si somien amb alguna altra cosa que ni ells mateixos saben ben bé el que és.

UNA ESPERANÇA

per Font

—Li asseguro que aviat tindrem majories.
—On?
—A Fernando Póo.

ELS GENERALS FARIEN BE DE CALLAR

Si no hagués parlat, no hauria de rectificar res

Madrid, 1. — El general Sanjurjo, parlant amb els periodistes, digué que en les seves declaracions publicades a "Excelsior" de París, hi ha alguns errors de concepte, motivats indubtablement per la diferència d'idiomes.

Digué també, en el que respecta a la guàrdia civil, que aquesta no és una força monàrquica.

Pot haver-hi guàrdies — afegí—, que tinguin certa predilecció per la monarquia, com abans n'hi havia de sentiment republicà; però la guàrdia civil és, per damunt de tot, una tropa disciplinada. Ha promès fidelitat a la República i a la guàrdia civil el sentiment del deure està per damunt de tot.

Té la seva missió a complir; mantenir l'ordre, i així ho fa, el mateix abans que ara.

El general Sanjurjo negà haver afirmat que mentre ell estigui al davant de la guàrdia civil, a Espayna no hi haurà anarquia.

Aquesta és una petulància — digué—, en pugna amb el meu caràcter i la meva condició de soldat.

Preguntat sobre la pugna entre les organitzacions obreres i la guàrdia civil, digué:

—La guàrdia civil compleix el seu deure i han de complir-lo també tots els ciutadans. Així no es produiran topades.

La lluita contra els bandits de Còrsega

Caviglioli es lliura a la policia

Ajaccio, 1. — El famós bandit Caviglioli, el jove, s'ha lliurat a la policia, aquesta nit, constituint-se presoner. — Fabra.

Explosió d'una fàbrica a Dusseldorff

Dos obrers morts

Berlín, 1. — A conseqüència d'una explosió que s'ha produït en una fàbrica de tints de Dusseldorf, han resultat dues persones mortes i una de ferida de gravetat. — Fabra.

DELEGATS DEL GOVERN

Pere Coromines, a la junta del Canvi. Nous consellers del Banc d'Espanya

Madrid, 1. — El ministre d'Hisenda ha dit aquesta tarda que havia signat el decret nomenant consellers del Banc d'Espanya, en representació de l'Estat, els senyors Antoni Flores de Lemus, catedràtic d'Economia política de la Universitat Central; Agustí Viñuales, de la de Granada, i Gabriel Franco, de la de Salamanca.

Ha dit, també, que el Govern ha acordat indicar a les Corts el nom del senyor Pere Coromines perquè el representi a la Junta del Canvi.

AMERICA S'EMPOBREIX

Washington, 1. — Les estadístiques recentment publicades demostren que el nombre de milionaris als Estats Units ha quadat reduït a 149. — Fabra.

MANIFESTACIONS DEL DIRECTOR DE SEGURETAT

L'organització de la policia

San Sebastian, 1. — Ha arribat de França el director general de Seguretat, senyor Galarza, el qual aquesta nit seguirà el seu viatge a Madrid.

Ha dit que el seu viatge havia estat de turisme, aprofitant-lo al mateix temps per a inspeccionar els serveis de policia i examinar els de la veïna República.

Ha afegit que a París conferencià amb el prefecte del Sena, tractant de la vigilància a la zona frontera. Esmorzà amb el senyor Lerroux, que li digué que es mostrava identificat amb les declaracions de Martínez Barrios, que interpreten exactament el seu pensament.

Referint-se a la reorganització de la policia, ha dit que desitjaria que tots els guàrdies fossin d'assalt, amb jornada de sis hores de treball, la qual cosa implicaria algun augment en el pressupost.

Ha acabat expressant la seva creença que el ministeri d'Estat i la Casa Presidencial s'establiran al Palau d'Orient.

El plet dels ferroviaris

Congrés extraordinari a Madrid

Madrid, 1. — A dos quarts de dotze ha començat el Congrés extraordinari del Sindicat Nacional Ferroviari per tal de tractar de la conducta a seguir davant l'actitud del Govern i les Companyies en la qüestió de salaris.

Ha obert la sessió Trifon Gómez, secretari del Sindicat Ferroviari, el qual ha pronunciat un discurs i ha saludat els delegats, i després es llegeix el dictamen de la Comissió de revisió de credencials, i es mostra conforme amb les presentades, que acrediten 100 delegats efectius i 59 suplents en representació de 50.670 afiliats.

S'ha nomenat president del Congrés, Gregori Serra, de la zona de Madrid; vice-president, Salvador Sánchez, de la zona de València, i secretaris, Eleuteri del Barrio i Teòfilo Salgado.

S'han llegit les credencials dels delegats fraternals que assisteixen en representació dels diferents organismes de la Unió General de Treballadors, un per cada organisme, entre aquests, Anguiano.

Després d'unes breus paraules de Trifon Gómez, s'aixeca la sessió per a reprendre-la a les cinc de la tarda.

SESSIO DE LA TARDA

Madrid, 1. — En la sessió de la tarda del Congrés ferroviari, s'aprovà una proposició, segons la qual, el Congrés veu amb disgust el procedir de les empreses ferroviàries amb els seleccionats readmesos.

El senyor Gómez Ossorio parla de la resistència que s'ha trobat també a les Companyies per als reajustes de la plantilla del personal militar a la segona i tercera situació de reserva.

Després d'intervenir diversos delegats, Trifon Gómez fa un resum i diu que l'aspiració del Sindicat és que no quedi ni un sol militar a ferrocarrils.

Solament quedaran els ferroviaris cridats a files, però no podran quedar-se.

Parlà després de la situació de les Companyies.

Diu que no s'explica que sigui tan angoixosa com s'ha volgut donar a creure, puix que la Companyia del Nord pot repartir aquest any 28 pessetes per acció i queda un remanent de vuit milions més els sis milions d'interessos i capital de reserva.

A més culpa Trifón Gómez a les mateixes companyies de la seva situació per la pròpia negligencia amb que han portat la seva administració.

En quan es refereix a la Companyia del Migdia, nega també que la situació sigui angoixosa per no poder atendre les reivindicacions dels ferroviaris.

disposargnunu ntaou nuano unun

Diu que els ferroviaris han de disposar-se a lluitar, no ja sols per més o menys sou, sinó per l'estabilitat, puix que les Companyies volen maniobrar negociant amb la competició dels transports.

Millàn exposa el seu sentiment perquè un Govern en el qual posàrem totes les nostres esperances, no resol la qüestió ferroviària.

Segueix a la pàgina 4

Els conflictes del treball

La situació a Biscaia. Detencions

Bilbao, 1. — S'han adoptat precaucions aquest matí davant la temença de que la vaga continués.

La vaga pel que respecte a la capital pot donar-se per fracassada, puix que s'han treballat en totes les fàbriques i tallers, excepte en la fàbrica de galetes Delca.

Continua éssent el atur absolut en els Altos Hornos, de Baracaldo i Sestao.

En la factoria de Balcock i Wilvoux, entraren alguns obrers, però tingueren que abandonar el treball per no haver-se presentat els necessaris per fer funcionar els forns de les màquines.

En la Constructora Naval de Sestao entraren la majoria d'obrers a treballar.

En els tallers Ibarra mancaren la majoria dels empleats.

En la fàbrica de ciments Porland solament entraren quatre obrers per atendre als forns.

En la majoria de la zona fabril han entrat a treballar la majoria dels obrers.

S'han practicat algunes detencions més de elements afiliats a la C. N. T. i comunistes. En Sestao s'han detingut a cinc comunistes; nou a Baracaldo, entre els quals està detingut el tresorer del partit comunista. En Gallarte s'han detingut a sis comunistes, entre ells el President del Centre.

memoriaesquerra.cat — L'Opinió [Barcelona, 1928-1934], 2/12/1931, pàgina 1